

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 22 kwietnia 1922 r.

celem wykonania ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Na mocy art. 38 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232), zarządza się co następuje:

Do art. 1 ustawy.

§ 1. Art. 1 zmienia postanowienia, zawarte w art. 2 ustawy z 16 lipca 1920 r. w ten sposób, że dla wszystkich miejscowości ustanawia się jedno minimum egzystencji w kwocie 180.000 mk. zarówno dla osób fizycznych i spadków wakujących (nie objętych) jak i dla osób prawnych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Minimum to stosuje się do wszelkiego rodzaju dochodów, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę określonych w § 20 niniejszego rozporządzenia.

Do art. 2 ustawy.

§ 2. W myśl art. 2, a odmiennie od przepisów ustawy z 16 lipca 1920 r., nie włącza się do ogólnego dochodu płatników dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, o których mowa w art. 3 ustęp 6 i w art. 20 ustawy z 16 lipca 1920 r., oraz w § 20 nin. rozp.

Dochód z tego źródła opodatkowuje się odrębnie na podstawie przepisów działu II ustawy z d. 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232).

Do art. 3 ustawy.

§ 3. Art. 3 podwyższa dziesięciokrotnie wysokość odliczeń od sumy ogólnego dochodu, oznaczonych w ustępie 3 i 4 art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Odliczeń przewidzianych w art. 10 ustawy z 16 lipca 1920 r. nie bierze się wogóle w rachubę przy opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy), a uwzględnia się powyższe odliczenia tylko przy opodatkowaniu dochodów, płynących ze wszystkich innych źródeł.

Do art. 4 ustawy.

§ 4. Art. 4 sankcjonuje przepisy, zawarte w części czwartej ustępu „b” § 15 i w części trzeciej ustępu 6 § 26 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 48, poz. 298), zaliczając do kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów (art. 6 ustawy z 16 lipca 1920 r.) koszty wyżywienia członków rodziny, stale pracujących w gospodarstwie rolnem lub leśnem, albo

w przedsiębiorstwie handlowem lub przemysłowym, lecz nie w gospodarstwie domowym podatnika.

Do art. 5 ustawy.

§ 5. Art. 5 nie wprowadza żadnych zmian w zasadzie, wyrażonej w art. 13 ustawy z 16 lipca 1920 r., o ile chodzi o przyjęcie za podstawę do opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku kalendarzowym.

Zmiana zaś dotyczy tylko przyjęcia za podstawę do opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym. Pod tym względem nowa ustawa nie wymaga składania zamknięć rachunkowych, a tem samem prowadzenia przez podatnika prawidłowych ksiąg handlowych, względnie gospodarczych.

Przyjęcie jednak za podstawę opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, może mieć miejsce tylko w takich wypadkach, gdy płatnik prowadził i jakiegokolwiek zasługujące na wiare zapiski oraz, gdy obliczenie dochodu za rok kalendarzowy przedstawia dla płatnika rzeczywistą trudność. Należy przytem baczyc, by przy opodatkowaniu takich płatników w latach następnych był brany za podstawę opodatkowania dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego również odpowiednie miesiące, inaczej bowiem nie byłoby ciągłości w opodatkowaniu.

Przykład:

Za podstawę opodatkowania płatnika na rok podatkowy 1922 przyjęto dochód, osiągnięty przezeń w czasie od 1 lipca 1920 r. do 30 czerwca 1921 r. jako w roku operacyjnym, względnie gospodarczym; za podstawę opodatkowania tego samego płatnika na następny rok podatkowy 1923, winien być przyjęty dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego okres czasu od 1 lipca 1921 r. do 30 czerwca 1922 r.; przy opodatkowaniu tegoż płatnika na rok podatkowy 1924 należy przyjąć za podstawę opodatkowania dochód z okresu czasu od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r. i t. d.

Do art. 6 ustawy.

§ 6. Załączona do art. 6 skala podatku dochodowego służy:

- 1) do wyznaczania stawek podatkowych, przypadających od ogólnego dochodu, osiągniętego przez płatnika ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;
- 2) do określania stopy procentowej podatku, przypadającego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przekraczających 4.000.000 mk. (część druga art. 27 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.). W tym ostatnim wypadku podatek oblicza się według stopy procentowej odpowiedniego stopnia dochodu.

Przykłady:

ad 1) ogólny dochód z wszelkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbo-

wych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę	5.500.000 mk.
podatek według stawki 54 stopnia dochodu	358.400 „
ad 2) dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, obliczony w stosunku rocznym	5.500.000 „
podatek według stopy procentowej 54 stopnia dochodu w stosunku 6,4%	352.000 „

Celem ułatwienia stosowania przepisów części drugiej i trzeciej art. 6, podaje się następujące przykłady:

I. Od dochodu osób fizycznych i spadków wakujących osiągniętego ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Podlegający podatkowi dochód	36,000.000 mk.
Obliczenie podatku:	
Od 20,000.000 mk. dochodu podatek wynosi	5,000.000 „
Od każdego następnego pełnego 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. $(50.000 \times 80) =$	4,000.000 „
Nadto od 36,000.000 mk. 2½%	720.000 „
	<u>9,720.000 mk.</u>

II. Od dochodu osób prawnych, osiągniętego ze wszystkich źródeł.

Podlegający podatkowi dochód	36,000.000 mk.
Obliczenie podatku:	
Od 20,000.000 mk. dochodu podatek wynosi	5,000.000 „
Od każdego następnego pełnego 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. $(50.000 \times 80) =$	4,000.000 „
Ogółem podatek wynosi	<u>9,000.000 mk.</u>

Celem ułatwienia stosowania przepisów części czwartej i piątej art. 6 podaje się następujące przykłady:

1) Podlegający podatkowi dochód	18,250.000 mk.
Od 18,250.000 mk. dochodu winien przypadać podatek według stawki 118 stopnia dochodu	4,268.800 „
Po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu $(18,250.000 - 4,268.800)$ pozostaje	13,981.200 „
Od najwyższego dochodu poprzedniego stopnia t. j. od 18,200.000 mk. przypada podatek	4,186.000 „
A ponieważ po potrąceniu tegoż podatku od podlegającego podatkowi dochodu $(18,200.000 - 4,186.000)$ pozostaje	14,014.000 „
Przezo od dochodu 18,250.000 mk. wymierzyć należy różnicę między 18,250.000 mk. a 14,014.000 mk. $(18,250.000 - 14,014.000) =$	4,236.000 „
(zamiast 4,268.800 mk.).	

2) Podlegający podatkowi dochód osoby fizycznej

50,500.000 „

Od 50,500.000 mk. dochodu winien przypadać podatek:
 Od 20,000.000 mk. dochodu . . . 5,000.000 mk.
 Od każdego następnego pełnych 200.000 mk. dochodu po 50,000mk. $(50,000 \times 152) =$. . . 7,600.000 „
 Nadto od 50,500.000 mk. 4% . . . 2,020.000 „
 Razem . . . 14,620.000 mk.

Po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu $(50,500,000 - 14,620,000)$ pozostaje . 35,880.000 „
 Od najwyższego dochodu poprzedniego stopnia t. j. od 50,000.000 mk. przypada podatek:
 Od 20,000.000 mk. dochodu . . . 5,000.000 „
 Od każdego następnego pełnych 200.000 mk. dochodu po 50,000 mk. $(50,000 \times 150) =$. . . 7,500.000 „
 Nadto od 50,000.000 mk. 3% . . . 1,500.000 „
 Razem . . . 14,000.000 mk.

A ponieważ po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu $(50,000,000 - 14,000,000)$ pozostaje . . . 36,000.000 mk.
 Przeto od dochodu 50,500.000 mk. wymierzyć należy różnicę między 50,500.000 mk. a 36,000.000 mk. $(50,500,000 - 36,000,000) =$. . . 14,500.000 „
 (zamiast 14,620.000 mk.).

3) Podlegający podatkowi dochód . . . 180.200 mk.
 Podatek winien wynosić według stawki 1 stopnia dochodu . . . 1.000 „
 Ponieważ po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu $(180,200 - 1,000)$ pozostaje 179.200 mk., zatem mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku t. j. 180.000 mk., przeto wymierza się podatek w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę t. j. 200 „

Do art. 7 ustawy.

§ 7. Zgodnie z art. 7, odpowiadającym zasadniczo art. 24 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., osoby, które osiągają dochód z tantjem, określony w art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., a przekraczający 20.000 mk., opłacają oprócz podatku dochodowego specjalny podatek od tantjem w wysokości 50% stawki, przypadającej od otrzymanego z tantjemu dochodu według skali, załączonej do art. 6, w każdym jednak razie nie mniej, niż 1.000.

Przykłady:

1) Tantjema wynosi 25.000 mk.
 Specjalny podatek od tantjem stanowi 1.000 „
 ponieważ w skali załączonej do art. 6 niema odpowiedniej stawki.
 2) Tantjema wynosi 185.000 „
 Specjalny podatek od tantjem stanowi 1.000 „

ponieważ 50% stawki, przypadającej wedle skali, załączonej do art. 6, wynosi tylko 500 mk.

Przy obliczaniu specjalnego podatku od tantjem mają analogiczne zastosowanie §§ 37 i 45 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 roku.

Do art. art. 10 — 16 ustawy.

§ 8. Art. art. 10—16 zawierają przepisy, dotyczące nowo wprowadzonych organów pomocniczych dla komisji szacunkowych do podatku dochodowego.

Organami temi są podkomisje szacunkowe, które działają pod kierunkiem właściwych komisji szacunkowych względnie jej przewodniczących, stosując się ściśle do otrzymywanych wskazówek i poleceń.

Szczegółowe przepisy o zakresie i trybie działania podkomisji szacunkowych zawiera oddzielna instrukcja Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1922 r.

§ 9. Wymienione w poprzednim paragrafie podkomisje tworzy się zasadniczo w każdej gminie wiejskiej.

W większych jednak gminach wiejskich i małomiasteczkowych, w których ilość osób, wymienionych w art. 15 znacznie przekracza cyfrę pięciuset, należy utworzyć dwie lub więcej podkomisji.

Odrębne podkomisje należy w każdym razie ukonstytuować dla tych miasteczek, które posiadają znacznie większą ilość mieszkańców, osiągających dochody z nieruchomości budynkowej, handlu, przemysłu, rzemiosł, furmanek i t. p.

W większych miastach można tworzyć podkomisje szacunkowe tylko dla odrębnych dzielnic, zamieszkałych wyłącznie lub przeważnie przez płatników podatku dochodowego, wymienionych w art. 15.

§ 10. Przewodniczący komisji szacunkowej winien zbadać, czy nie zachodzi potrzeba utworzenia w jego okręgu podkomisji szacunkowych, wymienionych w części drugiej, trzeciej i czwartej poprzedniego paragrafu.

O ile się okaże, że powołanie do życia takich podkomisji jest niezbędne, przewodniczący komisji szacunkowej składa dyrektorowi izby skarbowej na leżycie umotywowane w tym przedmiocie wnioski z podaniem granic okręgu każdej projektowanej przezeń podkomisji.

Wnioski te zatwierdza ostatecznie dyrektor izby skarbowej.

§ 11. Podkomisje szacunkowe tworzy się na okres trzyletni.

O ileby jednak w tym okresie zaszła potrzeba utworzenia nowych podkomisji, winni przewodniczący komisji szacunkowych złożyć dyrektorom izb skarbowych swoje w tym przedmiocie wnioski w sposób podany w poprzednim paragrafie i to w takim czasie, by projektowane podkomisje mogły rozpocząć swą działalność od nowego okresu podatkowego.

§ 12. Przewodniczący komisji szacunkowej po otrzymaniu od podkomisji szacunkowych kwestionariuszy, o których mowa w ustępie 3 § 13 i § 16 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1922 r. (załącznik) sprawdza, czy wypełniono należycie wszyst-

kie przedziałki kwestjonariusza, a w razie potrzeby żąda od podkomisji wyjaśnień i uzupełnień.

Sprawdzone i uzupełnione kwestjonariusze przewodniczący komisji szacunkowej przedstawia teje komisji do rozpatrzenia.

§ 13. O ile chodzi o gospodarstwa rolne, to komisja szacunkowa po rozpatrzeniu kwestjonariusza ustala dla każdej okolicy normy przeciętnej dochodowości gruntów (jednego hektara, morga, dziesiątyny).

Przy ustalaniu tych norm należy podzielić gospodarstwa rolne stosownie do ich obszaru na kategorie w danej okolicy przeważające.

Normę przeciętnej dochodowości ustala się na podstawie danych nie tylko zawartych w kwestjonariuszach, lecz również zebranych przez przewodniczącego komisji, oraz zakomunikowanych przez członków i zaproszonych w razie potrzeby rzeczoznawców.

Przy ustalaniu przeciętnych norm dochodowości bierze się pod uwagę nie tylko dochód z gruntów, lecz całokształt dochodów z gospodarstwa danej kategorii, a więc dochód z gruntów łącznie z dochodami z nabiąlu, przychówku, owoców, warzywa, i t. p., po potrąceniu wydatków związanych z prowadzeniem gospodarstwa.

Ustalone w ten sposób przeciętne normy dochodowości gruntów służą za wskaźnik przy określaniu dochodów płatników, wymienionych w ustępie a) art. 15.

§ 14. Po otrzymaniu od podkomisji szacunkowych wypełnionych formularzy, o których mowa w §§ 13 i 16 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1922 r., przewodniczący komisji szacunkowej sprawdza zawarte w nich dane i w razie potrzeby żąda od podkomisji wyjaśnień i uzupełnień; jeżeli zaś nabierze przekonania, że proponowany we wniosku podkomisji dochód poszczególnych płatników nie odpowiada rzeczywistości, żąda od tych płatników dodatkowych wyjaśnień, stosując przy tem przepisy art. 63 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. oraz § 116 rozp. Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r.

§ 15. Po dokonaniu czynności, wymienionych w poprzednim paragrafie, przewodniczący komisji szacunkowej przedstawia teje komisji wspomniane w § 14 nin. rozp. formularze wraz z otrzymanymi wyjaśnieniami i uzupełnieniami.

Komisja szacunkowa ustala dochody płatników, kierując się danymi zebranymi przez podkomisje szacunkowe, ewentualnie uzupełnionymi w trybie wskazanym w § 14 nin. rozp., jak również o ile chodzi o posiadłość gruntową, normami przeciętnej dochodowości, ustalonymi w myśl § 13 nin. rozp. i zwraca baczną uwagę na specjalne okoliczności dotyczące każdego płatnika, a wpływające na powiększanie lub zmniejszanie jego dochodowości.

§ 16. Ustalone przez komisje dochody oraz wymiary podatku dla płatników wymienionych w art. 15 wpisuje się w odpowiednich przedziałkach formularzy, wspomnianych w § 14 nin. rozp., które pod tym

względem zastępują arkusze wymiarowe tudzież rejestry szacunkowe.

§ 17. Przy sposobności uskuteczniania wymiarów w myśl § 15 nin. rozp. przewodniczący komisji szacunkowej sporządza wykaz tych podlegających podatkowi dochodowemu płatników, którzy nie złożyli podkomisji zeznań w myśl art. 15, celem nałożenia grzywien z art. 95 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w brzmieniu art. 24 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. na formularzu, przepisany w § 167 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. i wykaz ten wnosi pod uchwały komisji szacunkowej.

do art. 19 ustawy.

§ 18. Art. 19 wprowadza dla wszystkich płatników, z wyjątkiem wymienionych w art. 15, obowiązek wpłacania do kas skarbowych połowy podatku, przypadającego według skali z art. 6 od zeznanego dochodu.

Wpłata winna być dokonana przed złożeniem zeznania o dochodzie, w terminie oznaczonym w części drugiej art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., a dowód uskutecznionej zapłaty należy dołączyć do zeznania.

Za dowód taki uważa się pokwitowanie kasy skarbowej albo zaświadczenie Pocztowej Kasy Oszczędności, złożone w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie.

W razie niezłożenia zeznania o dochodzie, za kwotę przypadającą do zapłaty w myśl art. 19 uważa się połowę podatku, należnego od dochodu oznaczonego w nakazie płatniczym.

Od nieuiszczonych w terminie płatności kwot pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

Do art. art. 25 — 29 ustawy.

§ 19. Art. art. 25—29 ustawy zasadniczo zmieniają przepisy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., dotyczące opodatkowania dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Główne zmiany są następujące:

- 1) dochodów wyżej wymienionych nie włącza się do ogólnego dochodu płatnika;
 - 2) przedmiotem opodatkowania jest dochód bieżący, a nie osiągnięty w roku ubiegłym, poprzedzającym rok podatkowy;
 - 3) za podstawę podatku przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym wysokość uposażenia, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę przypadającą do wypłaty za pewien okres czasu.
- Wynagrodzenie jednorazowe względnie wynagrodzenie za wykonaną pracę przypadające do wypłaty oprócz wynagrodzenia za pewien okres czasu dolicza się do wysokości ostatniego perjurycznego wynagrodzenia obliczonej w stosunku rocznym;
- 4) do dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę stosuje się wyższe minimum egzystencji aniżeli do dochodów z innych źródeł;
 - 5) przewidziane w dziale II dochody opodatkowuje się w całości i nie uwzględnia się od-

liczeń, zwyczaj i zniżek podatkowych, o których mowa w art. art. 10, 25, 26, 28 ustawy z 16 lipca 1920 r. oraz art. art. 5, 8 i 9 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.;

- 6) podatek od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę oblicza służbodawca i pobiera drogą potrącenia.

§ 20. W związku ze zmianami, przytoczonymi w poprzednim paragrafie, za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy.

W szczególności należą tu:

- 1) uposażenia służbowe, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracje, tantjemy, z wyjątkiem tantjem, wymienionych w części pierwszej § 37 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r., czesne, taksy egzaminacyjne, promocyjne, wynagrodzenia od sztuki, akordowe, żetonowe, prowizje i wszelkie inne dodatki, jakkolwiekby nazwę mające, pobierane przez oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych, pracowników państwowych, samorządowych i innych instytucji publicznych oraz przez pracowników pozostających w prywatnym stosunku służbowym lub w stosunku najmu pracy (urzędnicy prywatni, pomocnicy, robotnicy, służący i inni podobnego rodzaju pracownicy prywatni).

Wspomniane wynagrodzenia należy uważać za dochód bez względu na to, czy zapewnione są w sumach z góry ustanowionych (rocznie, miesięcznie, tygodniowo, dziennie), czy też otrzymywane według innych norm (przepisy służbowe, umowy, zwyczaje i t. p.). Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy;

- 2) dopłaty, wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom zakonów regularnych z funduszków Państwa, samorządów lub z innych funduszków publicznych (uzupełnienia kongrui);
- 3) emerytury i zaopatrzenia, jakie pobierają wyżej wymienione osoby z powodu czasowego lub stałego przeniesienia w stan spoczynku albo po wystąpieniu z czynnej służby, względnie po zaprzestaniu pełnienia obowiązków z innych przyczyn, oraz zaopatrzenia, jakie wdowy i sieroty po wspomnianych osobach pobierają od służbodawcy, albo też z funduszków i kas, do których służbodawcy składają wkłady na emeryturę lub zaopatrzenie;
- 4) oprócz świadczeń w gotówce uwzględnić należy także wartość dochodów w naturze, otrzymywanych od służbodawców, tudzież wartość czynszową udzielonego bezpłatnie przez służbodawcę mieszkania. Do podległego podatko-

wi dochodu urzędników państwowych nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntów w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się z uposażenia służbowego. We wszystkich innych przypadkach wartość mieszkania w naturze obliczyć należy w myśl § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. z uwzględnieniem postanowień części ostatniej art. 26 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.

Natomiast wynagrodzenia z tytułu najmu pracy, stanowiące świadczenia wyłącznie za wynik pracy albo za wykonaną pracę a nie wytwarzające w czasie trwania pracy stosunku zależności do pracodawcy i wskutek tego nie pochodzące od służbodawcy, należą do kategorii dochodów płynących z zajęcia zawodowego lub zatrudnienia o celach zarobkowych i podpadają pod dochód ze źródeł wymienionych w art. 3 ustęp 3 lit. „b” ustawy z 16 lipca 1920 r. Tu przedewszystkiem należą wynagrodzenia za roboty na zamówienie, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy), następnie wszelkie świadczenia, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich, bez względu na to, czy świadczenia te mają charakter datków obowiązkowych lub podatków dobrowolnych, a w szczególności:

- a) dochód duchownych z opłat stuley, z opłat za odprawianie mszy, stypendij mszalnych i t. p. oraz z innych darów, jakie duchowni ze względu na swój urząd otrzymują,
- b) dochód, który służy publicznie i prywatnie (służy, woźni, portjerzy, dozorczy domów, kelnerzy i t. p.) otrzymują w postaci datków lub podarków nie od służbodawcy, lecz od innych osób za usługi lub ze zwyczaju przy pewnych sposobnościach.

Dochód duchownych z gruntów i budynków kościelnych ustala się w myśl §§ 25—32 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r. i opodatkowuje się jako dochód ze źródeł wymienionych w ustępie 1 i 2 art. 3 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Do art. 27 ustawy.

§ 21. Przy każdej wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym wynosi ponad 300.000 mk. do 4.000.000 mk. włącznie, pobiera się podatek według skali, załączonej do art. 27, drogą potrącenia przez służbodawcę.

Przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 4.000.000 mk. podatek pobiera się również drogą potrącenia przez służbodawcę, lecz według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali art. 6 (§ 6 ustęp 2 nin. rozp.).

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy dochodu obliczonego w stosunku rocznym na podstawie ostatniego periodycznego uposażenia, podatek

zaś potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowo wypłaconego wynagrodzenia.

Przykłady:

1) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie za styczeń w kwocie	60.000 mk.
Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (60.000×12) wynosi	720.000 "
Stopa procentowa od rocznego dochodu 720.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%.	
Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 60.000 mk. podatek w kwocie	180 "
2) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za luty podwyższone z 60.000 mk. na 80.000 marek.	
Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80.000×12) wynosi	960.000 "
Stopa procentowa od rocznego dochodu 960.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,4%.	
Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 80.000 mk. podatek w kwocie	320 "
3) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za marzec i jednorazowe wynagrodzenie	80.000 mk. 100.000 "
Razem . . .	180.000 "

Ustalenie stopy procentowej:

Wysokość perjurycznego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80.000×12) wynosi	960.000 mk.
Jednorazowe wynagrodzenie	100.000 "
Razem . . .	1.060.000 "

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1.060.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 180.000 mk. podatek w kwocie

4) Wypłaca się pracownikowi w dniu 1 kwietnia uposażenie za pierwszy kwartał danego roku

Wysokość kwartalnego uposażenia obliczona w stosunku rocznym (300.000×4) wynosi

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1.200.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie 300.000 mk. podatek w kwocie

5) Wypłaca się pracownikowi tygodniowe wynagrodzenie w kwocie

Wysokość tego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym (12.000×52) wynosi

Stopa procentowa od rocznego dochodu 624.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 12.000 mk. podatek w kwocie

6) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie w kwocie
tuzież miesięczne świadczenie w naturze, którego wartość pieniężna, obliczona podług cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego, wynosi

Razem . . . 55.000 "

Wysokość dochodu z uposażenia w pieniądzu, obliczona w stosunku rocznym (30.000×12) wynosi

Roczna wartość pieniężna świadczenia w naturze (25.000×12) wynosi
Razem . . . 660.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 660.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia ($30.000 + 25.000$ mk.) podatek w kwocie 165 mk.

7) Wypłaca się pracownikowi uposażenie za październik
tuzież za trzeci kwartał świadczenia w naturze, których wartość pieniężna, obliczona według cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego wynosi
Razem . . . 130.000 mk.

Wysokość dochodu z uposażenia w pieniądzu, obliczona w stosunku rocznym (50.000×12) wynosi

Roczna wartość pieniężna świadczeń w naturze (80.000×4)
Razem . . . 920.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 920.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,4%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia ($50.000 + 80.000$ mk.) podatek w kwocie 520 mk.

do art. 28 ustawy część pierwsza.

§ 22. Wszystkie osoby fizyczne i prawne (służbodawcy) wypłacające osobom zamieszkałym na obszarze Rzeczypospolitej uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy są obowiązane, poczynając od 1 lipca 1922 r. obliczać i potrącać podatek na zasadach wyłuszczonej w art. 27 oraz § 21 niniejszego rozporządzenia.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na urzędach względnie na kasach państwowych, związkach komunalnych i innych instytucjach publicznych, również w wypadkach wypłacania uposażeń służbowych ze źródeł wymienionych w ustępie 2 lit. d art. 1 ustawy z 16 lipca 1920 r.

do art. 28 część druga i następna.

§ 23. Potrącone przez służbowawcę w ciągu miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone do kasy skarbowej w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca.

Przy wpłaceniu służbowawca obowiązany jest złożyć w kasie wykaz potrąceń, sporządzony według przepisanego wzoru lub odpis listy płacy, o ile takowa zawiera dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia, względnie wartość pieniężna wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym, kwota potrąconego podatku.

Kasa skarbową wystawia służbowawcy pokwitowanie na ogólną sumę wpłaconego podatku, przesyła wykaz, względnie odpis listy płacy do właściwej władzy podatkowej i instancji wraz z odnośnym pomocniczym dziennikiem przychodu.

do art. art. 29 i 30 ustawy.

§ 24. Wymiar podatku w wypadkach, gdy służbowawca nie wpłacił podatku wcale lub wpłacił za mało, uskutecznią władza podatkowa po sprawdzeniu wykazów (list płacy) względnie po zebraniu materiałów przez urzędników, delegowanych na zasadzie art. 30.

do art. 38 ustawy.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie wszelkie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921, o ile są sprzeczne z ustawą z 4 kwietnia 1922 i z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą w zastosowaniu do wymiarów podatku dochodowego na rok 1922 i lata następne.

Minister Skarbu:

Michalski

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z d. 21/IV 1922 r. poz. 301.

Instrukcja Ministra Skarbu

z dnia 21 kwietnia 1922 r.

o zakresie i trybie działania podkomisji szacunkowych, przewidzianych ustawą z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

§ 1.

Podkomisje szacunkowe powołuje się celem ułatwienia płatnikom składania zeznań o dochodzie oraz celem zebrania i dostarczenia komisjom szacun-

kowym materiałów do przeprowadzenia wymiaru podatku dochodowego.

§ 2.

Podkomisje szacunkowe są organami komisji szacunkowej, ustanowionej przy urzędzie (inspektoracie) skarbowym, a jako takie stosują się do jej wskazówek i poleceń oraz przedstawiają jej wyniki swych czynności.

§ 3.

Do zakresu działania podkomisji szacunkowych należy:

- 1) przyjmowanie od płatników ustnych, względnie pisemnych zeznań o dochodzie;
- 2) ustalanie źródeł podatkowych;
- 3) stawianie wniosków co do wysokości dochodu płatników.

§ 4.

Podkomisja szacunkowa obowiązana jest wykonywać czynności, przewidziane w § 3 nin. instr., tylko co do zamieszkałych w okręgu podkomisji płatników podatku dochodowego których główny dochód płynie:

- a) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha (51,9 morgów, wzg. 44,7 dziesiątyn);
- b) z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorii we wszystkich miejscowościach i według III kategorii w miejscowościach III i IV klasy;
- c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorii przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) z domów mieszkalnych, składających się nie więcej jak z 4 izb.

§ 5.

Każda podkomisja szacunkowa składa się z pięciu do siedmiu członków i tyluż zastępców, powoływanych na okres trzechletni z grona płatników podatku dochodowego, zamieszkałych w obrębie obszaru działalności podkomisji. Ilość członków i ich zastępców dla każdej podkomisji oznacza naczelnik urzędu (inspektoratu) skarbowego.

Dwóch członków i zastępców podkomisji mianuje naczelnik właściwego urzędu skarbowego (inspektoratu skarbowego), resztę zaś członków i zastępców wybierają zebrania gminne (rady gminne), względnie rady miejskie.

§ 6.

Na członków i zastępców członków podkomisji szacunkowych mogą być powoływane jedynie te osoby, podlegające obowiązkowi opłacania podatku dochodowego, które posiadają pełnię praw cywilnych i politycznych i nie stały się winnymi przekroczeń podatkowych z art. art. 99, 100 i 101 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

§ 7.

Zarząd gminy, otrzymawszy od przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej pisemne wezwanie, winien, najpóźniej na siódmy dzień po jego otrzymaniu, zwołać zebranie gminne (radę gminną), względnie radę miejską w celu wyboru członków i zastępców członków podkomisji szacunkowej.

W wezwaniu przewodniczącego komisji szacunkowej podane będą:

- 1) oznaczenie (nazwa i obszar działalności) podkomisji, do której mają być przeprowadzone wybory;
- 2) imiona i nazwiska oraz adresy osób z okręgu podkomisji, winnych przekroczeń podatkowych z art. art. 99, 100 i 101 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550) i przez to wyłączonych w myśl § 6 nin. instr.;
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy osób, zamianowanych przez urząd (inspektorat) skarbowy na członków i zastępców członków podkomisji w myśl części drugiej § 5 nin. instr.

§ 8.

Przestrzegając warunków, zastrzeżonych w § 6 nin. instr. zebranie gminne (rady gminne), względnie rady miejskie winny przeprowadzić wybory w ten sposób, aby w skład podkomisji szacunkowej weszły przede wszystkim osoby umiejące biegle czytać i pisać, posiadające dostateczne życiowe doświadczenie oraz należytą znajomość stosunków miejscowych i cieszące się powszechnym zaufaniem.

§ 9.

O dokonaniu wyborów zarząd gminny jest obowiązany zawiadomić przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej w terminie dni 3, licząc od dnia, w którym wybór dokonano. W zawiadomieniu należy podać imię, nazwisko, zawód, względnie zatrudnienie, miejsce zamieszkania (dokładny adres) każdego z wybranych oraz stwierdzić, że wszyscy wybrani posiadają warunki, wymagane w myśl części pierwszej § 5 tudzież w myśl § 6 nin. instr.

§ 10.

Najpóźniej na siódmy dzień po dokonaniu wyborów (§ 8) zarząd gminny zwoła posiedzenie wszystkich członków podkomisji.

Na tem posiedzeniu członkowie podkomisji wybierają z pośród swego grona przewodniczącego i jego zastępcę, a w podkomisjach, utworzonych dla dzielnic miejskich i małych miasteczek, nadto protokulanta-sekretarza również z pośród swego grona.

W gminnych podkomisjach szacunkowych wiejskich oraz w osobnych podkomisjach szacunkowych, utworzonych dla poszczególnych miejscowości (wsi, przysiółków), znajdujących się w obrębie danej gminy wiejskiej, protokulantem-sekretarzem jest z urzędu sekretarz (pisarz gminny).

§ 11.

Przewodniczący podkomisji szacunkowej wyznacza miejsce i czas posiedzeń podkomisji tudzież kieruje jej czynnościami.

Protokulant-sekretarz prowadzi biurowość podkomisji szacunkowej.

Wszelką korespondencję podkomisji podpisuje przewodniczący lub jego zastępca oraz sekretarz-protokulant.

§ 12.

Uchwały podkomisji zapadają bezwzględną większością głosów obecnych na posiedzeniu członków, nie wyłączając przewodniczącego.

Do ważności uchwał podkomisji potrzeba obecności przynajmniej dwóch członków, oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy.

§ 13.

Podkomisja szacunkowa ma obowiązek:

- 1) sporządzić odrębnie dla każdej wsi, przysiółka, miasteczka, względnie dzielnicy miasta według stanu na dzień 15 grudnia roku, poprzedzającego rok podatkowy:
 - a) spis wszystkich osób, wymienionych w punkcie a) § 4 nin. instr.,
 - b) spis wszystkich osób, wymienionych w pp. b), c) i d) § 4 nin. instr.
 i zamieścić spis wskazany pod a) w przedziale 3 formularza A, spis zaś wskazany pod b) w przedziale 3 formularza B;
- 2) podać do wiadomości zainteresowanych płatników miejsce i czas urzędowania podkomisji;
- 3) wypełnić kwestionariusz, zamieszczony na formularzu № 1 i wysłać go w jednym egzemplarzu przewodniczącemu komisji (§§ 16 i 18 nin. instr.) szacunkowej, a drugi egzemplarz przechować na własny użytek;
- 4) wpisać nad poprzeczną linią przedziałek 5—39 formularza A., względnie formularza B. ustne zeznania o dochodzie, składane przez płatników, wymienionych w § 4 nin. instr.;
- 5) zażądać od każdego płatnika, którego zeznanie ustne zostało zaciągnięte do formularza, złożenia w odpowiedniej przedziale 40 podpisu, a w razie odmowy uczynić w tej przedziale stosowną o tem wzmiankę;
- 6) przyjąć od płatników, wymienionych w § 4 nin. instr., pisemne zeznania o dochodzie, o ile płatnicy dobrowolnie złożą takie zeznania na formularzach, ustanowionych dla indywidualnych płatników;
- 7) uwidocznic w przedziale 2 odnośnego formularza A wzgl. B dzień złożenia każdego zeznania zarówno ustnego, jak pisemnego, przyczem co do tego ostatniego w miejscu służącym do wpisywania ustnych zeznań zaznaczyć: „złożył zeznanie pisemne”;
- 8) przejrzeć i wziąć pod ścisłą ocenę wiarygodność danych, wciągniętych na podstawie ustnych zeznań płatników i po starannem rozważeniu wpisać wnioski podkomisji pod poprzeczną linią przedziałek 5—39 tudzież 41 i 42 formularza A., względnie formularza B., a to co do każdego płatnika, którego zeznanie ustne zostało zaciągnięte do formularza A lub B;
- 9) ustalić źródła dochodowe i obliczyć dochód wszystkich tych płatników, wciągniętych do

formularzy, którzy albo nie złożyli ustnego zeznania, albo złożyli zeznanie pisemne, a następnie wpisać wnioski podkomisji pod poprzednią linią przedziałek 5 — 39 tudzież 41 i 42 formularza A, względnie formularza B;

- 10) przelać właściwej komisji szacunkowej odrębne dla każdej wsi, miasteczka, względnie dzielnicy miejskiej formularze A oraz B, po dokładnym ich wypełnieniu, zarówno na wierzchnich, jak i na wkładkowych arkuszach, i po opatrzeniu podpisem przewodniczącego podkomisji oraz protokulanta-sekretarza z dołączeniem wszystkich ew. przyjętych zeznań pisemnych;

- 11) spełniać także inne polecenia komisji szacunkowej, wydane w myśl § 2 nin. instr.

Wypełnienie przedziałek 43 do 49 formularza A, względnie formularza B nie należy do podkomisji szacunkowej; przedziały te wypełnia komisja szacunkowa.

§ 14.

Czynności, o których mowa w § 13 nin. instr., winny być przez podkomisję szacunkową podejmowane corocznie i tak rozłożone, aby zostały dokonane w ciągu danego roku w terminach następujących, a mianowicie dla czynności:

a) ad 1)	w czasie od 16 grudnia do 5 stycznia
b) „ 2)	„ „ 5 stycznia „ 10 „
c) „ 3)	„ „ „ „ 10 „
d) „ 4) 5) 6) }	„ „ 10 „ „ 15 marca
e) „ 7) 8) 9) }	„ „ „ „ „
f) „ 10)	„ „ między 16 a „ 20 „
- f) ad 11) — w terminach, wyznaczonych w oddzielnym poleceniu komisji szacunkowej.

Powyższe terminy co do roku 1922 będą ustanowione osobnym rozporządzeniem.

§ 15.

Podanie do wiadomości miejsca i czasu urzędowania podkomisji szacunkowej skutecznia się za pośrednictwem zarządu gminy w sposób zwyczajnie używany.

§ 16.

Dane, któremi winien być wypełniony kwestionariusz, należy ustalić według stanu z roku poprzedzającego rok podatkowy.

To samo dotyczy wszystkich innych danych, wpisywanych do przedziałek formularza A. lub B.

Kwestionariusz № 1 należy wypełnić co do wszystkich punktów służyć ma jako środek pomocniczy przy dalszych czynnościach podkomisji.

§ 17.

Wpisywanie ustnych zeznań (§ 13 poz. 4 i 5 nin. instr.) winno być dokonywane z całą dokładnością.

W tym celu podkomisja szacunkowa zadaje zeznającym pytanie i zarazem wyjaśnia, że odpowiedzi winny być udzielane według najlepszej wiedzy i sumienia i że w razie złożenia świadomie nieprawdziwych zeznań płatnicy podlegają grzywnie lub karze pozbawienia wolności.

Ustne zeznanie ma obejmować wszystkie źródła dochodowe, należące do zeznającego, a nie tylko znajdujące się w okręgu podkomisji.

To samo stosuje się do dochodu, który winien być obliczony i podany w zeznaniu w całości.

§ 18.

Przy stawianiu wniosków (§ 13 poz. 8 i 9 nin. instr.) podkomisja szacunkowa kieruje się własnymi spostrzeżeniami, znajomością stosunków miejscowych oraz danymi, ustalonymi przy wypełnianiu kwestionariusza № 1 i orzeka według własnego przekonania tudzież według najlepszej wiedzy i sumienia, biorąc pod uwagę zarówno wszystkie źródła dochodowe płatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, jak i cały jego dochód.

W razie potrzeby podkomisja szacunkowa zasięga niezbędnych wiadomości w zarządzie gminy ewentualnie od osób, zaznajomionych z faktycznym stanem rzeczy.

Przy stawianiu wniosków o stosunkach dochodowych przewodniczącego podkomisji, jego zastępcy, członków lub zastępców członków podkomisji albo protokulanta-sekretarza zainteresowane osoby nie biorą udziału w posiedzeniu podkomisji.

§ 19.

Obowiązki podkomisji szacunkowej stanowią służbę obywatelską, przeto członkowie, jak również zastępcy członków podkomisji szacunkowych nie otrzymują żadnego wynagrodzenia z tytułu swych czynności.

Minister Skarbu:
Michalski

(Strona 1).

KOMISJA SZACUNKOWA

dla podatku dochodowego

w

L

FORMULARZ № 1
(do § 13 instrukcji).Do
PODKOMISJI SZACUNKOWEJ

w

Przesyła się z poleceniem wypełnienia zamieszczonego poniżej kwestjonariusza danymi z roku 192.... i przedłożenia go podpisanej Komisji szacunkowej najdalej do dni 8-ju.

Wypełniony kwestjonariusz ma podpisać przewodniczący podkomisji sekretarz - protokulant.

..... dnia 192... r.

Przewodniczący Komisji:

PODKOMISJA SZACUNKOWA

w gminie

wsi (przysiółku)

KWESTJONARIUSZ

Stwierdzamy, że w roku 192.... w okręgu podpisanej podkomisji:

A. zbierano przeciętnie z jednego (jednej) x

1) żyta	x
2) pszenicy	x
3) jęczmienia	x
4) owsa	x
5) lnu i konopi w ziarnie	x
6) " " w włóknie	x
7) ziemniaków	x
8) buraków cukrowych	x
9) kapusty	x
10) traw pastewnych	x
11) siana	x
12) słomy	x
13) innych roślin, a mianowicie	xx

.....

.....

.....

(Strona 2).

B. Ceny sprzedażne wynosiły:

1)	za jeden (jedną)	x	żyta	mk.
2)	" "	"	x	pszenicy	"
3)	" "	"	x	jęczmienia	"
4)	" "	"	x	owsa	"
5)	" "	"	x	lnu lub konopi (ziarna)	"
6)	" "	"	x	" (włókna)	"
7)	" "	"	x	ziemniaków	"
8)	" "	"	x	buraków cukrowych	"
9)	" "	"	x	kapusty	"
10)	" "	"	x	innych okopowych	"
11)	" "	"	x	traw pastewnych	"
12)	" "	"	x	siana	"
13)	" "	"	x	słomy	"
14)	innych roślin, a mianowicie	xx	"

15)	za jeden (jedną)	x	masła	mk.
16)	" "	"	x	mleka	"
17)	" "	"	x	jaj	"
18)	" "	"	x	miodu	"

C. Ceny dzierżawne gruntów wynosiły za jeden (jedną) x

D. Ceny robocizny wynosiły: za dniówkę z pożywieniem

" " " " " bez pożywienia

E. Utrzymanie konia wynosiło rocznie

F. " krowy " "

G.

H.

I.

K.

Przewodniczący Podkomisji:

Sekretarz - protokulant:

- x Podaje się miary i wagi powszechnie w danej okolicy używane.
- xx O ile w okręgu podkomisji uprawia się inne rośliny, mające większe znaczenie gospodarcze, należy wymienić jakie i podać cyfrowe dane o rezultatach zbiorów tych roślin i cenach za nie.

(Strona 3).

PODKOMISJA SZACUNKOWA

w gminie

wsi (przysiółku)

D o

KOMISJI SZACUNKOWEJ

dla podatku dochodowego

W

Przesyła się wypełniony i podpisany kwestionariusz.

..... dnia 192

Przewodniczący Podkomisji:

Sekretarz-protokulant:

(Strona 4).

Podkomisja Szacunkowa w gminie (wsi, przysiółku)

L

D o

KOMISJI SZACUNKOWEJ

dla podatku dochodowego

W

Komisja Szacunkowa dla podatku dochodowego w

L

D o

PODKOMISJI SZACUNKOWEJ

W

(Strona 1).

FORMULARZ A
(do § 13 instrukcji)

Dla płatników podatku dochodowego, wymienionych w art. 15a ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., których głównym źródłem dochodu jest gospodarstwo rolne.

Powiat

Gmina

Wieś (przysiółek)

U w a g a 1. Odległość wsi od najbliższej stacji kolejowej..... wynosi klm.

„ „ od najbliższego miasta (miasteczka)..... „ „

U w a g a 2. Miary powierzchni podano w morgach—hektarach—dziesiątynach (podkreślić daną miarę).

U w a g a 3. Przytoczenie nadzwyczajnych okoliczności, które zaszły we wsi w roku 192..... (poprzedzającym rok podatkowy) i spowodowały ogólne zwiększenie lub zmniejszenie dochodowości gospodarstw

.....
.....
.....

Objaśnienie do przedziałek 34—38.

Za podlegający opodatkowaniu dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego uważa się sumę, otrzymaną ze sprzedaży produktów gospodarstwa, łącznie z wartością pieniężną produktów, zużytych na wyżywienie samego podatnika oraz członków jego rodziny, z wyjątkiem członków, stale pracujących z nim w gospodarstwie rolnem lub leśnem (zamiast najemnych robotników), — po potrąceniu wydatków na zapłacenie donajętej robocizny, procentów od długów, podatków, ubezpieczenia od ognia, od gradobicia, na dożycie, na wypadek choroby lub śmierci, na dokupno nasion, paszy, uzupełnienie ubytku w inwentarzu, naprawę narzędzi rolniczych, budynków i t. p., na zapłacenie czynszu dzierżawnego (jeśli gospodarstwo prowadzi się na gruntach dzierżawionych).

(Strona 1).

FORMULARZ B
(do § 13 instrukcji).

Dla płatników podatku dochodowego, wymienionych w art. 15 lit. b) c) d) ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., których główny dochód płynie z przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych oraz domów mieszkalnych, położonych w miastach, miasteczkach bądź też we wsiach.

Powiat

Gmina

Miasto, miasteczko, wieś

U w a g a 1. Odległość miasta-miasteczka od najbliższej stacji kolejowej klm.

„ wsi od najbliższego miasta lub miasteczka klm., od stacji kolejowej klm.

U w a g a 2. Miary powierzchni podano w morgach, hektarach, dziesiątynach (podkreślić podaną miarę).

U w a g a 3. Przytoczenie nadzwyczajnych okoliczności, które zaszły w mieście—miasteczku—we wsi w roku 192..... (poprzedzającym rok podatkowy) i spowodowały ogólne zwiększenie lub zmniejszenie dochodowości warsztatów pracy.....

.....

.....

.....

Objaśnienie do przedziałek 36—39.

Za podlegający opodatkowaniu dochód:

- a) z *nieruchomości budynkowej* uważa się rzeczywiście osiągnięty czynsz z najmu lokali, placów, składów łącznie z wartością użytkową nieruchomości, zajętych przez właściciela po potrąceniu kosztów utrzymania budynków w dobrym stanie i porządku, wydatków na ubezpieczenie, na podatek z budynków, na procenty od obciążających nieruchomości długów i stosownego procentu wartości budynku na zużycie.
- b) z *przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych* dla ułatwienia obliczenia można przyjąć ogólny przychód roczny, wyprowadzony na zasadzie przeciętnego targu dziennego, po potrąceniu kosztów zakupu towarów wzgl. surowców i kosztów prowadzenia przedsiębiorstwa; z *zajęć o celach zarobkowych* (rzemiosła, rękodzielnictwa i innych), — całoroczny zarobek płatnika po potrąceniu stosownego procentu na zużycie narzędzi i na wyżywienie członków rodziny, pracujących razem z płatnikiem.

Dochód z nieruchomości gruntowej oblicza się według objaśnienia zamieszczonego na formularzu A.

